

Ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ

ΔΕΛΤΙΟ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΥΣ

ΑΙΧΜΑΛΩΤΟΥΣ

ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

ΑΘΗΝΑ, ΝΟΕΜΒΡΗ 1991, ΤΕΥΧΟΣ 57

ΑΛΗΤΕΣ

33 άνθρωποι βρίσκονται αυτή τη στιγμή στα νύχια του κράτους. Ο πρωθυπουργός, οι υπουργοί κι οι υφυπουργοί κι οι γενικοί γραμματείς, οι βουλευτές, οι πνευματικοί άνθρωποι, οι αστυνόμοι, οι δικαστές και πάνω απ' όλα οι δημοσιογράφοι ζητούν την κεφαλή τους επί πίνακι. Τους ονομάζουν "βάνδαλους", "χούλλικανς", "αλήτες"... Τους έχουν κιάλας καταδικάσει - χωρίς δίκη - στην έσχατη ποινή... Τους έχουν κιάλας εκτελέσει εν ονόματι της δημοκρατίας τους...

Πριν από 18 χρόνια, οι ίδιοι είχαν βρίσει, καταδικάσει, εκτελέσει κάποιους άλλους ανθρώπους, και τότε εν ονόματι της δημοκρατίας τους... Ήταν, και τότε, ο πρωθυπουργός κι οι υπουργοί, τα μέλη της συμβουλευτικής, τα κόμματα της αντιπολίτευσης, οι πανεπιστημιακοί δάσκαλοι και οι πνευματικοί άνθρωποι, οι αστυνόμοι, οι δικαστές και πάνω απ' όλα - όπως και σήμερα - οι δημοσιογράφοι... Και τότε τους είχαν αποκαλέσει "αλήτες", "βάνδαλους", "χούλλικανς"... Και τότε - όπως και σήμερα - όλοι οι παραπάνω έκλαιγαν τα "χρόνια ιστορίας" που είχαν χαθεί, τον ιδρώτα των εργαζομένων και τα λεφτά των φορολογουμένων που είχαν εοδεύσει για να χτιστούν τα ντουβάρια και που θα εοδεύονταν για να ξαναχτιστούν... Και τότε - όπως και σήμερα - όλοι αυτοί ζητούσαν το αίμα εκείνων που δεν θεωρούσαν την ιστορία ντουβάρια και μουσεία, αλλά κινητήρια δύναμη των σύγχρονων αγώνων.

Πριν από 11 χρόνια, οι ίδιοι έβριζαν, καταδίκιζαν και εκτελούσαν, εν ονόματι και πάλι της δημοκρατίας - άλλης δημοκρατίας αυτή τη φορά - τους ίδιους "αλήτες", "χούλλικανς", "βάνδαλους" που και πάλι διαλαλούσαν ότι οι αγώνες και η ιστορία δε χωράνε σε ντουβάρια, σε μουσεία, σε μνημεία...

Πριν από 6 χρόνια, οι ίδιοι πάντα, εν ονόματι άλλης δημοκρατίας, και πάλι έβριζαν, καταδίκιζαν, εκτελούσαν τους ίδιους αμφισβητίες.

Πριν από 2 χρόνια, οι ίδιοι ξανά, μ' άλλη δημοκρατία, έκαναν τα ίδια.

Πριν από 1 περίπου χρόνο, οι ίδιοι και πάλι, έλεγαν τα ίδια και θρηνοούσαν και πάλι τη χαμένη ιστορία χρόνων και χρόνων...

Και σήμερα τα ίδια.

Όλοι αυτοί, που ποτέ δε χάλασαν τη ζαχαρένια τους ούτε για τον Κομνηνό, ούτε για τους υπόλοιπους 200 ανώνυμους ακόμα νεκρούς του Πολυτεχνείου του 1973, ούτε για τον Σιλβέρ Ισιδωρόπουλο, ούτε για τον Παναγιώτη Λιβερέτο, ούτε για την Αναστασία Τσιβίκα, ούτε για το Χρήστο Κασίμη, ούτε για τον Βασίλη Τσιρώνη, ούτε για τον Ιάκωβο Κουμή και τη Σταματίνα Κανελλοπούλου, ούτε για τον Χρήστο Τσουτσουβή, ούτε για το Μιχάλη Καλτεζά, ούτε για τον Άγγελο Μαυροειδή, ούτε για τη Σωτηρία Βασιλακοπούλου, ούτε για το Μιχάλη Πρόκα, ούτε για το Νίκο Τεμπονέρα, ούτε για τους τρεις επώνυμους και τον ένα - ανώνυμο ακόμα - νεκρούς του Κ. Μαρούση.

Όλοι αυτοί, που ποτέ τους δεν αισθάνθηκαν την ιστορία σαν ζωή, αλλά πάντα την ήθελαν βαλσαμωμένη, πεσοκομμένη ανάλογα με το συμφέρον της τάξης τους, στημένη σε σχολικά βιβλία, σε ιεροüs χώρους, σε μουσεία και ποτέ ζωντανή και υποκινήτρια ζωής.

Όλοι αυτοί, που αυνανίζονται πιστεύοντας πως ιστορία είναι τα συντάγματα κι οι νόμοι και τα νομοθετικά διατάγματα και οι εγκύκλιοι που ψηφίζουν, τροποποιούν,

καταργούν κι επαναφέρουν όποτε τους το επιβάλλει το πορτοφόλι τους.

Όλοι αυτοί που θέλουν την παιδεία χωρίς παιδιά, την εργασία χωρίς εργάτες, την ελευθερία χωρίς ανθρώπους.

Όλοι αυτοί που δολοφονούν καθημερινά τη ζωή, Όλοι αυτοί που δεν διστάζουν να γλείψουν τις κατουρημένες ποδιές των εκάστοτε αφεντικών τους και που δεν διστάζουν να μακελέψουν τους σκλάβους τους, όταν οι τελευταίοι εξεγείρονται.

Όλοι αυτοί που θρηνοούν την "ιστορία" που "καταστρέφεται" κάθε φορά που η ζωή ευνώνει και που, ταυτόχρονα είναι αυτοί οι ίδιοι που δεν διστάζουν να πυρπολήσουν την ίδια αυτή "ιστορία" που θρηνοούν, προκειμένου να πετύχουν τις άθλιες προδοτικές τους και να συκοφαντήσουν όσους εξεγείρονται, που έβαλαν τη φωτιά στο κατάστημα του Κ. Μαρούση το Γενάρη (με αποτέλεσμα το θάνατο τεσσάρων ανθρώπων) και τη φωτιά στην Πρυτανεία του Πολυτεχνείου, για να δικαιολογήσουν την εισβολή των ΜΑΤ και την άρση του ασύλου.

ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΑΛΗΤΕΣ που θεωρούν την ιστορία σαν ΑΛΛΟΘΙ ΤΗΣ ΚΑΤΑΠΙΞΗΣ.

ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΑΛΗΤΕΣ, ΟΙ ΧΟΥΛΙΓΚΑΝΕΣ, ΟΙ ΒΑΝΔΑΛΟΙ που, για να ΔΥΣΦΗΜΙΣΟΥΝ κάθε κίνηση ζωής, ΒΙΑΖΟΥΝ ΠΡΩΤΟΣΕΛΙΔΑ ΠΑΙΔΑΚΙΑ, ΚΑΙΝΕ ΤΗΝ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΣΤΙΣ ΥΨΙΚΑΜΙΝΟΥΣ, ΒΑΣΑΝΙΖΟΥΝ ΣΤΑ ΚΡΑΤΗΤΗΡΙΑ της οδού Ελπίδος, της Καποδιστρίου, της Μέρλιν, της Μπουμπουλίνας, της Μεσογείων, της Αλεξάνδρας, ΕΞΟΝΤΩΝΟΥΝ στο Διόνυσσο, στο ΕΑΤ-ΕΣΑ, στις στρατιωτικές φυλακές του Παύλου Μελά και της Αυλώνας, στον Κορυδαλλό, στην Αλικαρνασσό, στην Πάτρα και στη Λάρισα και στην Κέρκυρα, ΣΚΟΤΩΝΟΥΝ ΕΝ ΨΥΧΡΩ 15 ΧΡΟΝΟΥΣ, ΚΑΤΑΣΤΡΕΦΟΥΝ ΤΑ ΟΝΕΙΡΑ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ, ΚΛΕΒΟΥΝ ΤΗ ΓΝΩΣΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΑΤΑΚΡΑΤΟΥΝ ΓΙΑ ΝΑ ΚΕΡΔΙΖΟΥΝ, ΚΛΕΒΟΥΝ ΤΙΣ ΕΛΠΙΔΕΣ ΚΑΙ ΤΙΣ ΚΑΝΟΥΝ ΛΟΤΤΟ ΚΑΙ ΛΑΧΕΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟ-ΠΟ ΚΙ ΙΠΠΟΔΡΟΜΟ, ΚΛΕΒΟΥΝΕ ΤΗ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΑΝΟΥΝΕ ΔΟΥΛΕΙΑ, ΚΛΕΒΟΥΝ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΚΗ ΜΑΣ ΓΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΑΝΟΥΝ ΠΑΤΡΙΣΤΙΣΜΟ ΚΙ ΕΘΝΙΚΙΣΜΟ ΚΑΙ ΠΑΡΑΛΛΗΛΑ ΟΙΚΟΠΕΔΑ ΚΑΙ ΒΡΑΧΟΝΗΣΙΔΕΣ, ΚΛΕΒΟΥΝ ΤΗΝ ΕΠΙΒΙΩΣΗ ΜΑΣ ΚΑΙ ΚΑΝΟΥΝ ΚΟΜΜΑΤΑ ΚΑΙ ΒΟΥΛΕΣ ΚΑΙ ΧΟΥΝΤΕΣ ΚΑΙ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΕΣ ΚΑΤΑ ΒΟΥΛΗΝ. ΣΤΗΝΟΥΝΕ ΤΡΑΠΕΖΕΣ ΚΙ ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ ΚΑΙ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΥΣ ΣΤΑΘΜΟΥΣ ΚΑΙ ΤΗΛΕΟΠΤΙΚΑ ΚΑΝΑΛΙΑ, ΚΛΕΒΟΥΝ ΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ ΜΑΣ ΚΑΙ ΦΤΙΑΧΝΟΥΝΕ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΑ ΚΙ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ ΝΑ ΤΑ ΧΑΡΙΣΟΥΝ ΣΤΟΥΣ ΕΚΑΣΤΟΤΕ ΕΥΗΜΑΧΟΥΣ ΚΙ ΕΠΙΚΥΡΙΑΡΧΟΥΣ ΜΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΡΙΣΟΥΝΕ ΝΑ ΓΛΕΨΟΥΝ ΚΑΝΑ ΚΟΚΚΑΛΟ.

ΕΙΝΑΙ ΑΥΤΟΙ. ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΙ ΚΙ ΟΙ ΠΑΤΤΑΚΟΙ ΚΙ ΟΙ ΜΑΚΑΡΕΖΟΙ. ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΔΕΣ ΚΑΙ ΟΙ ΣΑΡΤΖΕΤΑΚΗΔΕΣ. ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΔΕΣ ΚΙ ΟΙ ΠΑΠΑΝΔΡΕΗΔΕΣ. ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΦΛΩΡΑΚΗΔΕΣ ΚΙ ΟΙ ΚΥΡΚΟΙ ΚΙ ΟΙ ΠΑΠΑΡΗΓΕΣ ΚΙ ΟΙ ΔΑΜΑΝΑΚΕΝΕΣ ΚΑΙ ΟΙ ΚΟΥΒΕΛΗΔΕΣ ΚΙ ΟΙ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΙ. ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΣΤΑΛΙΝΙΚΟΙ ΚΙ ΟΙ ΤΡΟΤΕΚΙΣΤΕΣ ΚΙ ΟΙ ΑΚΡΟΑΡΙΣΤΕΡΟΙ ΚΙ ΟΙ ΦΑΣΙΣΤΕΣ ΚΙ ΟΙ ΕΘΝΙΚΟΣΟΣΙΑΛΙΣΤΕΣ ΚΙ ΟΙ ΡΕΪΝΤΖΕΡΕΣ ΚΙ ΟΙ ΕΚΟΦΙΤΕΣ ΚΙ ΟΙ ΕΛΠΙΔΟΦΟΡΟΙ ΚΙ ΟΙ ΚΕΝΤΑΥΡΟΙ ΚΙ ΟΙ ΒΟΛΙΔΕΣ. ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΣΑΒΒΕΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΙ ΚΙ ΟΙ ΛΑΜΠΡΑΚΗΔΕΣ ΚΙ ΟΙ ΜΠΟΜΠΟΛΕΣ ΚΑΙ ΟΙ ΤΕΓΟΠΟΥΛΟΙ ΚΙ ΟΙ ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΚΙ ΟΙ ΚΟΚΚΑΛΗΔΕΣ ΚΙ ΟΙ ΛΑΤΗΔΕΣ ΚΙ ΟΙ ΒΑΡΑΙΝΟ-ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΗΔΕΣ ΚΙ ΟΙ ΜΑΜΙΑΔΑΚΗΔΕΣ. ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΑΛΗΤΕΣ, ΟΙ ΒΑΝΔΑΛΟΙ, ΟΙ ΧΟΥΛΙΓΚΑΝΕΣ, ΟΙ ΠΑΡΑΚΡΑΤΙΚΟΙ, ΟΙ ΔΗΜΙΟΙ, ΟΙ ΒΙΑΣΤΕΣ.

ΕΙΝΑΙ ΠΑΝΩ ΑΠ' ΟΛΑ ΟΙ ΜΑΓΑΖΑΤΟΡΕΣ ΚΑΙ ΟΙ ΓΟΝΕΙΣ ΚΙ ΟΙ ΚΗΔΕΜΟΝΕΣ ΚΑΙ ΟΙ ΔΕΣΚΑΛΟΙ ΚΑΙ ΟΙ ΚΑΘΗΓΗΤΕΣ ΚΑΙ ΟΙ ΠΡΥΤΑΝΕΙΣ... ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΦΙΑΝΕΥΧΟΙ, ΟΙ ΚΛΩΣΕ ΠΡΕΠΕΙ, ΟΙ ΝΟΙΚΟΚΡΑΤΟΙ...

ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΑΛΗΤΕΣ!

ΣΤΙΓΜΑΤΑ

■ ■ ■ Ως την άνοιξη του '91 70 περίπου πλοία του Αμερικάνικου βού στόλου θα καταπλεύσουν στην Ρόδο, αφού το νησί αυτό έχει επιλεγεί από τον Μπους και τον Μητσοτάκη σαν κέντρο ξεκούρασης των αξιωματικών και ναυτών των πλοίων του βού στόλου.

■ ■ ■ Τι πρόσφερε η γαλάζια συμμορία στον υπουργό εμπορίου των ΗΠΑ, Ρόμπερτ Μοσμπάχερ, που, επικεφαλής μεγάλης ομάδας επιχειρηματιών, επισκέφθηκε την Ελλάδα, στα μέσα του Οκτώβρη; Μα τι άλλο, από τις εταιρίες λιπασμάτων, τις τσιμεντοβιομηχανίες, την ΔΑΡΚΟ και ποιός ξέρει τι άλλο. Ίσως καμιά βραχονησίδα...

■ ■ ■ Αν νομίζουν οι γραφειοκράτες της ΓΣΕΕ, του ΕΚΑ ή της ΑΔΕΔΥ, ότι με το να αποχωρούν από τις διάφορες επιτροπές που συμμετέχουν, σαν ένδειξη διαμαρτυρίας για την κατάθεση του λεγόμενου μίνι ασφαλιστικού νομοσχεδίου στη βουλή, ότι θα κάνουν κάτι, είναι γελασμένοι. Αμεσες κινητοποιήσεις, είναι αυτό που χρειάζεται. Όχι 48ωρες απεργιούλες σαν κι αυτή που κήρυξε η ΓΕΝΟΠ/ΔΕΗ μετά από 2 βδομάδες.

■ ■ ■ Στις 15/10/91, αναβλήθηκε η δίκη των 20 συνδικαλιστών της ΕΒΟ, επειδή απουσίαζαν 6 μάρτυρες κατηγορίας και ορίστηκε να γίνει στις 15/11/91. Εκατοντάδες συνάδελφοι των κατηγορουμένων, σε ένδειξη συμπαραστάσης, είχαν συγκεντρωθεί έξω από το δικαστήριο.

■ ■ ■ Η "Λευκή κυρία" των εργαζομένων ξανακτύπησε... "Τι θα κάνει ο αντιρρησίας συνείδησης όταν θα μπουκνουν οι Τουρκαλάδες στο σπίτι του και θα σβερκώσουν τη γυναίκα του; θα φωνάζει: Απάνω της συνάνθρωποι;". ...Και ρατσίστρια, λοιπόν, και милитарίστρια, αλλά και αντι-ΕΟΚική

εφ' όσον, "αυτό το φρούτο της αντίρρησης συνείδησης, υποστηρίζεται από την πολιτισμένη Ευρώπη". Αυτά και άλλα παρόμοια για "λουφαδούς, βολεψάκηδες, εξυπνάκιες, χέστηδες" κλπ, είπε η λευκή ρατσίστρια και милитарίστρια κυρία Γωγώ Ατζολετάκη, στις 10 το πρωί της 16/10/91, από την εκπομπή "Παροξυσμοί" του κρατικού ραδιοσταθμού της ΕΡΑ 2. ΑΠΑΝΩ ΤΗΣ ΣΥΝΑΘΡΩΠΟΙ.

■ ■ ■ Είκοσι άνθρωποι από τους 27, το βράδυ της 17/11/85 τα πίναν στα μπαράκια και στους καφενέδες των Εξαρχείων και των γύρω περιοχών και δεν είχαν ακούσει τίποτα για τον φόνο. Επτά, μόνο από τους 27 ήξεραν και πήγαν στο Χημείο, το κατέλαβαν, διαμαρτυρήθηκαν και συνελήφθησαν (όλοι) κακοποιήθηκαν (οι περισσότεροι), προφυλακίστηκαν (πάνω από τους μισούς), δικάστηκαν, καταδικάστηκαν (και οι 7 και οι 20 και οι υπόλοιποι 10, που δεν είχαν ασκήσει έφεση, και οι δυο ανήλικοι που "τέθηκαν υπό την επιμέλεια των γονέων τους". Το Γ' Τριμελές Εφετείο Αθηνών, στις 15/10/91, (η δίκη είχε αρχίσει την προηγούμενη), απέρριψε όλα τα αιτήματα και τις ενστάσεις των κατηγορουμένων και των δικηγόρων τους. Δέχτηκε μόνο τα ελαφρυντικά του "προτέρου εντίμου βίου" και της "μετεφηβικής ηλικίας". Αρνήθηκε το ότι τα κίνητρα των κατηγορουμένων δεν ήταν τα πεινά. Αρνήθηκε το ότι οι κατηγορούμενοι κατέφυγαν στο Χημείο για να γλυτώσουν από τις σφαίρες του Μελίστα και των άλλων γουρουνιών. Αρνήθηκε το ότι το έγκλημα της 17/11/85 ήταν προσχεδιασμένο και καλομελετημένο - πριν από μήνες - σε κάποια γραφεία του υπουργείου και της ασφάλειας. Αρνήθηκε το ότι ο θεσμός του πανεπιστημιακού ασύλου καλύπτει όλους τους ανθρώπους ανεξάρτητα από την φοιτητική ή μη ιδιότητά τους. Αρνήθηκε το ότι το άρθρο 189 του ποινικού κώδικα που α-

ναφέρεται στη "διατάραξη κοινής ειρήνης", παραβιάζει το σύνταγμα (που υποτίθεται πως καθήκον του δικαστηρίου είναι η υπαράσπισή του) και κάθε έννοια ανθρώπινου δικαιώματος, αφού τιμωρεί ανθρώπους που δεν έχουν κάνει κανένα συγκεκριμένο αδίκημα κι αφού ορίζει την "συλλογική ευθύνη" όλων συμμετέχουν σε μη-αρεστές στη εξουσία εκδηλώσεις. (Πρόκειται για την ίδια "συλλογική ευθύνη" που οδήγησε χιλιάδες αθώους στα εκτελεστικά αποσπάσματα των SS, ως αντίποινα για την εκτέλεση μερικών ναζι). Τελικά, το δικαστήριο καταδίκασε τους 27 σε φυλάκιση 4 μηνών με ζετή αναστολή (δυό από τους κατηγορούμενους που δεν είχαν "λευκό" ποινικό μητρώο και οι δυό τους λόγω κατάδικης για "αυτοπακοή" από στρατοδικεία). Οι καταδικασμένοι έσκασαν κι από 12 χιλιάδες όρχη καθένας για τα "δικαστικά έξοδα" (δηλαδή τυρόπιττες και ουζάκια των δικαστών) κι έφυγαν - κάπου χαρούμενοι, που τη γλύτωσαν φτηνά. Για τους 10 που δεν είχαν ασκήσει έφεση, η ποινή εξακολουθεί να είναι 5 μήνες. Για την ιστορία, οι δικαστές που έκριναν πως το σπάσιμο μιάς πόρτας, είναι βαρύτερο αδίκημα απ' τη δολοφονία εκ προμελέτης, ήταν οι: Χρομυδάς (πρόεδρος) Γεωργαντάς, Κατσαρός και ο εισαγγελέας Οικονόμου. Οσο για το "ηθικό επιμύθιο", οι 7 έφυγαν από το εφετείο με φηλά το κεφάλι. Κατά τα άλλα, η ιστορία ΔΕΝ ΤΕΛΕΙΩΝΕΙ ΕΔΩ.

■ ■ ■ Το δικαστήριο που δικάζει τον Παλαιστίνιο αγωστή Μοχάμεντ Χαμντάν, δέχθηκε για τις 23/10/91, επειδή οι Αμερικάνοι κατήγοροι έχουν προσκομίσει μόνο τα 52 από τα 125 πειστήρια, σύμφωνα με τα οποία κατηγορούν, τον Χαμντάν, κι αυτά όχι επίσημα, αλλά φωτοτυπημένα. Οσο Σύμφωνα με ιατρική γνώματευση του... Μ. Εβέρτ, όσοι πάσχουν από πλατυποδία, οσφυαλγία κι άλλες παρόμοιες παθήσεις, είναι άνθρωποι με

ειδικές ανάγκες. Όπως οι 800 δεξιοί που ενώ είχαν διοριστεί στα ΕΛΤΑ με σύμβαση ορισμένου χρόνου, τώρα μπαίνουν από το παράθυρο, με σύμβαση αορίστου χρόνου, σαν άτομα με ειδικές ανάγκες.

■ ■ ■ Στις 12/10/91, έγινε συναυλία αλληλεγγύης προς τον Αναρχικό ολικό αρνητή στρατεύσης Παύλο Ναθαναήλ, που από τις 16/9/91, βρίσκεται στη ΣΦΑ και θα δικαστεί στις 11/11/91, στο δικαστικό στρατοδικείο Αθηνών.

■ ■ ■ Νέο γράμμα στην εφημερίδα ΠΟΝΤΙΚΙ, στις 17/10/91 του Παλαιστίνιου Ασάντ Νομπάνι, όπου εναντιώνεται σε λεγόμενα για Παλαιστίνιους τρομοκράτες, από τον ακόλουθο τύπου της πρεσβείας του Ισραήλ στην Αθήνα, του Ιακώβ Σιμπή, πριν λίγες μέρες στην ίδια εφημερίδα και υπεραμύνεται του αγώνα του Παλαιστινιακού λαού.

■ ■ ■ Στις 16/10/91, οι εργαζόμενοι στο νοσοκομείο παιδών "Αγία Σοφία", όταν έμαθαν ότι εκείνη τη μέρα θα έρχονταν τα ειδοποιητήρια για την μετάταξη 32 συναδέλφων τους, απέκλεισαν τα μέλη της διοίκησης του νοσοκομείου στα γραφεία τους, απαιτώντας την ανάκληση των μετατάξεων. Τα ΜΑΤ ανέλαβαν να δώσουν την λύση. Επί δύο ώρες αναστάτωσαν το νοσοκομείο, σπάζοντας τα πάντα, ξυλοκοπώντας όποιον έβρισκαν μπροστά τους και τρομοκρατώντας τα παιδιά που νοσηλεύονται εκεί. Οι εργαζόμενοι στα νοσοκομεία αποφάσισαν να κλιμακώσουν τις κινητοποιήσεις τους.

■ ■ ■ Επίθεση σκίιχεντς φασιστών δέχτηκαν δυό μέλη της Πρωτοβουλίας Ενάντια στη Κρατική Καταστολή, το βράδυ της 16/10/91, έξω από την βουλή, όταν κολλούσαν αφίσες για συγκέντρωση που θα γινόταν την άλλη μέρα, το απόγευμα, ενάντια στο νομοσχέδιο που ψηφίζεται τις μέρες αυτές στη βουλή για τους αλλοδαπούς. Οι δυο αφοσκολλητές κατάφεραν να γλυτώσουν, αφού πέταξαν πάνω στους φασίστες την κόλ-

συνέχεια σελ. 3!

συνέχεια από σελ. 2

λα, με αποτέλεσμα οι φασίστες να κολλήσουν μεταξύ τους (').

*** Το βράδυ της 8/10/91, ο 22χρονος Λευτέρης Κομιακίδης, κρατούμενος των φυλακών Λάρισας, έσπασε ένα τζάμι. Αμέσως 6-7 δεσμοφύλακες τον πήραν σηκωτό και αφού τον έσυραν σε έναν διάδρομο, άρχισαν να τον δέρνουν όλοι μαζί. Έπειτα τον πήγαν στο πειθαρχείο, όπου κι εκεί συνέχισαν το ίδιο..... σωματιοκρατικό τους έργο. Το αποτέλεσμα ήταν να πεθάνει από το πολύ ξύλο, ο κρατούμενος, στο νοσοκομείο Λάρισας. Η διεύθυνση των φυλακών είπε ότι ο Κομιακίδης, αυτοκτόνησε στο πειθαρχείο με την μπλούζα του. Ο εισαγγελέας Λάρισας, Α. Χαβαζιάδης, διέταξε αυτεπάγγελτη προκαταρκτική εξέταση.

*** Για το απόγευμα της 18/10/91, είχε προγραμματίσει, ο Αναρχικός Μαύρος Σταυρός και ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ συγκέντρωση αλληλεγγύης προς τους Αγγλους κρατούμενους για τον POLL-TAX. Όμως οι συγκρούσεις του μεσημεριού των μαθητών με την αστυνομία, η παραμονή μέχρι αργά το βράδυ ισχυρών αστυνομικών δυνάμεων γύρω από τα Προπύλαια, η συνεχιζόμενη ως αργά το βράδυ δίκη των 26 κατηγορουμένων για την εξέγερση στις φυλακές Κορυδαλού και η καθυστέρηση της έκδοσης του ΑΝΑΡΧΙΚΟΥ από το τυπογραφείο, ήταν οι λόγοι που δεν έγινε αυτή η συγκέντρωση. Το μεσημέρι της ίδιας μέρας 4 σύντροφοι άνοιξαν πανώ που έγραφε: Δευτεριά στους κρατούμενους του POLL-TAX, έξω από την Αγγλική πρεσβεία, στο Κολωνάκι.

*** Τις μέρες αυτές αρκετές είναι οι ενοχλήσεις από την αστυνομία ενάντια σε Αναρχικούς συντρόφους. Όπως το μεσημέρι της 18/10/91, που 4 μπάτσοι με πολιτικά επιχείρησαν να εισβάλουν στα γραφεία της Συσπείρωσης Αναρχικών, με πρόσχημα ότι κάποιο τυπογραφικό μηχάνημα αναστατώνει

τους υπόλοιπους ενοίκους του κτιρίου, χωρίς να το πετύχουν. Όπως το βράδυ της ίδιας μέρας που μπάτσοι επιχείρησαν να μπουν στη κατάνη της Κεραμεικού.

*** Στις 19/10/91, στην Πανεπιστημιούπολη Γιαννίνων, έγινε εκδήλωση με συζητήσεις, προβολή ολάνθις και συναυλία, οργανωμένη από τον Αναρχικό Πυρήνα της πόλης, την Συσπείρωση Αναρχικών, τους Αντιεξουσιαστές-Αναρχικούς Διοσίων, τον Αναρχικό Πυρήνα "Χωρίς Εξουσία" της Πάτρας κι άλλους συντρόφους, για αλληλεγγύη προς τους κρατούμενους κοινωνικούς αγωνιστές, ενώ η ίδια εκδήλωση έγινε στην Πάτρα, στις 23/10/91, από τις ίδιες ομάδες.

*** Κι ενώ οι καταλήψεις, συνεχίζονται, ομάδες δεξιών γονέων και τραμπούκων σπάνε τις καταλήψεις στο 28ο Γυμνάσιο Θεσ/νίκης και στο 1ο Γυμνάσιο Καλαμαριάς. Οι ίδιοι έκαναν πορεία στους δρόμους της Θεσ/νίκης, ζητώντας την επέμβαση εισαγγελέα για την λήξη των καταλήψεων. Στη Λαμία, μαθητής απείλησε ότι θα πέσει από 5 μέτρα ύψος, αν μπουν μέσα οι καθηγητές. Σε πολλά σχολεία έκανε την εμφάνισή της η αστυνομία και οι "αγανακτισμένοι πολίτες". Κυβερνητικά σχέδια για την συκοφάντηση των καταλήψεων αρχίζουν να υλοποιούνται, με διάφορους τρόπους, όπως υποτιθέμενους βιασμούς μαθητριών και άλλα τέτοια. Οι μαθητές βγαίνουν στο δρόμο. Στις 17/10/91, στη Θεσσαλονίκη έγινε διαδήλωση από μαθητές, όπου συμμετείχαν σπουδαστές και φοιτητές, Αναρχικοί σύντροφοι μοίρασαν προκηρύξεις για τη γενίκευση των καταλήψεων. Στα 18 ανέρχονται τα Λύκεια, τα οποία είναι κατειλημμένα. Μερικά Λύκεια στην Αθήνα, όλα Τεχνικά και Πολυκλαδικά, είναι κι εδώ υπό κατάληψη. Κάθε Σάββατο γίνονται συνελεύσεις στο Πολυτεχνείο και στις 18/10/91, γίνεται συγκέντρωση και πορεία στο υπουργείο παιδείας. Όταν άρχισε η πορεία σκουπίδια κι

αυγά πετάχτηκαν στην ιδιωτική σχολή Ξυνή. Στη γωνία Ερμού και Νίκης κυνηγιέται ένας τροχονόμος και πυρπολείται η μηχανή του, ενώ τα τζάμια της Γενικής Τράπεζας σπάζονται. Πετάγονται πέτρες στους μπάτσους που φυλάνε το υπουργείο, ενώ το ίδιο γίνεται στη βουλή και σε όλο το μήκος της Πανεπιστημιού, όπου ανάβονται και φωτιές. Αυτό συνεχίστηκε ως το Πολυτεχνείο, όπου ανάβονται κι άλλες φωτιές στην Πατησίων, ενώ αυτοκίνητο, όπου επέβαινε ο γενικός γραμματέας του υπουργείου εμπορίου δέχεται βροχή από πέτρες. Τα ΜΑΤ κάνουν επίθεση. Κάποιοι μπαίνουν στο Πολυτεχνείο, κάποιοι πάνε στη πλατεία Εξαρχείων, ενώ μερικοί φτάνουν έξω από την ΑΣΟΕΕ, όπου ανάβουν φωτιές και συγκρούονται με τα ΜΑΤ ενώ βάζουν στο κηνύγι έναν ζητά και πυρπολούν τη μηχανή του. Οι συγκρούσεις τελειώνουν. Την άλλη μέρα, οι εφημερίδες μιλούν για άσχετους, ανεύθυνους, εξωσχολικούς και προβοκάτορες που αμαύρωσαν την πορεία των αθών 15χρονων, με προεξάρχουσα την, πρόσφατα επαναρστερίζουσα, ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ. Στις 19/10/91, εκπρόσωποι από 40 περίπου σχολεία, μαζεύτηκαν στο Πολυτεχνείο. Εκεί έγιναν αντεγκλήσεις για καταδίκη ή μη των επεισοδίων και αποφασίστηκε νέα πορεία για τις 24/10/91. Εν τω μεταξύ η κυβέρνηση με την επιστράτευση τραμπούκων και δεξιών γονέων προσπαθεί να καταστείλει όσες καταλήψεις έχουν μείνει. Στις 24/10/91, εξαγγέλλουν αποχή από τα μαθήματα και πορεία στο κέντρο της πόλης, οι φοιτητές της Θεσσαλονίκης. Μαζί τους και οι μαθητές 12 Γυμνασίων, 20 Λυκείων και 6 Τεχνικών Σχολών που είναι σε κατάληψη. Στα σχολεία όλης της χώρας αρχίζουν οι διαδικασίες εκλογής των 15μελών μαθητικών συμβουλίων.

*** Στις 20/10/91, 7 κρατούμενοι των φυλακών Κορυδαλού που είχαν αποδράσει με

άλλους κρατούμενους στις 12/5/91, αλλά είχαν συλληφθεί, καταδικάστηκαν σε 17 χρόνια φυλάκιση συνολικά. Η δίκη έγινε κάτω από δρακόντεια μέτρα ασφαλείας. Ανάμεσα στους καταδικασμένους ήταν κι ο Παλαιστίνιος Χαλέντ, για τον οποίον το Ε' ποινικό τμήμα του Αρείου Πάγου αποφάσισε να εκδοθεί στις ιταλικές αρχές ως ενεχόμενος στην επίθεση ενάντια στο ΑΚΙΑΕ ΛΑΟΥΡΟ το 1985.

*** Σε γράμμα του στην ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ της 22/10/91, ο αναρχικός ισοβίτης Δημήτρης Μελέτης, από τις φυλακές Κέρκυρας, εξαπολύει επίθεση κατά του υπουργού δικαιοσύνης και της κυβέρνησης, για την κατάσταση στις φυλακές.

*** Ψυχιάτρους, βιοχημικούς και βιολόγους θα προσλάβει η αστυνομία. Ο λόγος; Σκέφτεται να αναζητά την ταυτότητα κάποιου πολίτη, όχι από τα αποτυπώματα των δακτύλων του, αλλά από τα βιολογικά του αποτυπώματα. Η επιστήμη, λοιπόν, στην υπηρεσία των δικτυικών κατασταλτικών αρχών.

*** Στις 22/10/91, δόθηκε συνέντευξη τύπου των νομικών και της επιτροπής συμπαράστασης στον Μ. Χαμντάν ενώ στις 23/10/91 ξανάρχισε η δίκη και οι συνήγοροι του Παλαιστίνιου αγωνιστή, ζήτησαν την εξαίρεση των κατηγορών-πρακτόρων του FBI. Η δίκη διακόπηκε και πάλι για να ξαναρχίσει, γιατί οι Αμερικάνοι δεν έχουν ακόμα προσκομίσει και τα 125 πειστήρια, βάσει των οποίων τον κατηγορούν.

*** Τις τελευταίες μέρες περιοχές του Νέου Κόσμου, της Αθήνης και της Χαραυγής έχουν γεμίσει με φασιστικά και ρατσιστικά συνθήματα, υπογραμμένα από την Ε.Ν.Ε.Α., μια νέα φασιστική οργάνωση. Σύμφωνα με πληροφορίες στέκι της είναι κάποιο μπαρ στον Νέο Κόσμο. Οοο Τον περασμένο Ιούλη, η Πολεοδομία Θεσ/νίκης, κύρηξε παράνομες τις κεραίες των ραδιοσταθμών στην Πάνω

συνέχεια από σελ.3

Πόλη και ζήτησε να εγκατασταθούν στον Χορτιάτη, και οι οικονομικά ισχυροί σταθμοί το δέχτηκαν. Οι σταθμοί όμως που δεν έχουν τόσα χρήματα γιά να το κάνουν είναι υπό διωγμό από τους αρμόδιους που νομίζουν ότι έτσι θα σιγήσουν οι εναλλακτικοί και ερασιτεχνικοί ραδιοσταθμοί, που τόσο τους ενοχλούν. Οι ραδιοσταθμοί Ράδιο-Χιθωτός και Ράδιο-Ουτοπία, με κοινή ανακοίνωσή τους καταγγέλλουν αυτά τα γεγονότα.

■ ■ ■ Οι απεργίες στα νοσοκομεία συνεχίζονται, πανελλαδικά, αυτή την φορά. Οι ναυτεργάτες, οι δάσκαλοι, οι κοδόμοι μπαίνουν στον χορό των απεργιών. Η απεργία στα τρόλλεϋ συνεχίζεται εδώ κι ένα μήνα. Άλλες απεργίες σε λεωφορεία και οδοκαθαρίσες αποσοβούνται την τελευταία στιγμή. Στην Κοζάνη, στο Βόλο, στη θήβα και αλλού οι εργατικές κινητοποιήσεις συνεχίζονται. Όπως και στην ΕΒΟ Αιγίου. Η ακρίβεια κι ο πληθωρισμός ανεβαίνουν. Το ΔΝΤ κι η ΕΟΚ ζητούν κι άλλα μέτρα από την κυβέρνηση ενώ κυβερνητικοί βουλευτές δηλώνουν τώρα ότι η κυβέρνηση απέτυχε και ότι η οικονομία βουλιάζει. Ο Εβερτ παραιτείται ή αποπέμπεται, κι ο Καραμανλής κάνει ύστατες εκκλήσεις γιά να σωθούν οι θεσμοί κι η οικονομία. Στο Λαύριο έχει πέσει πείνα εξ αιτίας του κλεισίματος των εργοστασίων και της ανεργίας. Ο Δήμος, ο Ερυθρός Σταυρός κι άλλοι οργανισμοί έχουν οργανώσει συσσίτια κι αποστολές τροφίμων γιά τους πεινασμένους άνεργους της πόλης. Οι συμμορίτες της δεξιάς λένε ότι θα συνεχίσουν την ίδια πολιτική. 200 εργαζόμενοι της ΕΒΟ Αιγίου χτυπιούνται από τα ΜΑΤ, όταν, στις 28/10/91, επιχειρήσαν να παρελάσουν με μαύρες σημαίες, στην Πάτρα. Από τις συγκρούσεις τραυματίστηκαν 3 απεργοί κι ένας αστυνομικός. Από τις 29/10/91, συνέχισαν τις καταλήψεις εθνικών δρόμων και σιδηρο-

δρομικών σταθμών. Στις 2/11/91, σε συνέλευσή τους, αποφάσισαν να λειτουργήσουν μόνοι τους το εργοστάσιο, με την βοήθεια μιάς επιτροπής τεχνικών και διοικητικών στελεχών. Σε πρώτη φάση θα κάνουν την συντήρηση μηχανών και θα προχωρήσουν στην παραγωγή και εκτέλεση όλων των παραγγελιών του ελληνικού στρατού. Κάτι τέτοιο είναι η πρώτη ουσιαστικά προσπάθεια εργατικής αυτοδιεύθυνσης στην Ελλάδα.

■ ■ ■ Στις 4/11/91, θα καθίσουν στο εδώλιο του Εφετείου Κέρκυρας 5 μέλη της Επιτροπής Αγώνα γιά τον ποταμό Κалаμά της Θεσπρωτίας και 100 ακόμα πολίτες, σαν υπεύθυνοι γιά τις κινητοποιήσεις που είχαν γίνει πριν 3 χρόνια γιά την διάσωση του ποταμού από την μόλυνση.

■ ■ ■ Στις 6/11/91 δικάζονται και οι Κλέαρχος Σμυρναίος και Χριστόφορος Μαρίνος, γιά την υπόθεση της Καλογρέζας.

■ ■ ■ 15 βουλευτές του ΠΑΣΟΚ με επερώτησή τους στη βουλή, στις 5/11/91, κατήγγειλαν ότι κάποιοι από τους "αγανακτισμένους πολίτες", δεν είναι άλλοι από άντρες των ΕΚΑΜ και των ΜΑΤ που παίρνουν εντολές από την Ρηγίλη κι έχουν σαν επικεφαλής τους, τον αστυνόμο Π. Δρυμώνη (γνωστό και σα "Ντόπερμαν"), τους υπαστυνόμους Β. Παπαδερό, Κ. Καχρό κι άλλα ακροδεξιά καθάρματα, σαν κι αυτά τα αποβράσματα που έκαψαν την πρυτανεία γιά να δικαιολογηθούν οι καταδίκες όσων αγωνίζονται ενάντια στη κρατική αποχτήνωση.

■ ■ ■ Στις 24/10/91, 2.000 περίπου μαθητές ξεκινούν από το Πολυτεχνείο γιά το υπουργείο Παιδείας. Η παρουσία αστυνομικών με πολιτικά είναι εμφανής. Όταν η πορεία έφτασε στο υπουργείο, οι μαθητές εξέλεξαν 5μελή επιτροπή γιά να συναντήσει τον Σουφλιά. Αυτός δεν τους δέχεται, ενώ τους στέλνει στον γενικό γραμματέα του υπουργείου. Όταν η επιτροπή βγαίνει έξω, ομάδα 30-40 μπάτσων με μαλιά και γένια, κρατώντας ξύλα, επιτίθεται στους μαθητές, οι οποίοι όπως-όπως προσπαθούν να αντισταθούν. Ακούγεται το σύνθημα "Μπάτσοι-γουρούνια-δολοφόνοι" και μερικά τζάμια του υπουργείου σπάζουν. 500 εξαγριωμένοι μαθητές, αφού επιτίθενται σε αυτοκίνητο της GROUP-4, ανεβαίνουν προς την βουλή όπου πετροβολούν τα ΜΑΤ που είναι εκεί. Έξω από την "Μεγάλη Βρετανία" καίγεται αυτοκίνητο του ANTENA. Οι μπάτσοι κυνηγάνε με λύσσα τους μαθητές στην Πανεπιστημίου. Στα Προπύλαια καίγεται και άλλο αυτοκίνητο του ANTENA με μηχανολογικό εξοπλισμό. Το κυνηγητό συνεχίστηκε και στην Πατησίων, ενώ τα δακρυγόνα πέφτουν βροχή κι οι μαθητές, αφού ανάβουν φωτιές γιά να τα αντιμετωπίσουν, μπαίνουν στο Πολυτεχνείο. Η αστυνομία αποκλείει όλη την περιοχή, πνίγοντάς την στα δακρυγόνα. Φτάνουν ο πρύτανης Μαρκάτος και καθηγητές του Πολυτεχνείου κι αρχίζουν συνεννοήσεις με τους επικεφαλής των ΜΑΤ, την ΕΦΕΕ και τους μαθητές γιά την φυγή των τελευταίων. Αυτό φαίνεται να επιτυγχάνεται στις 9 το βράδυ, αλλά την στιγμή της εξόδου εμφανίζονται μέλη της Νέας Δημοκρατίας, φασίστες και παρακρατικοί που επιτίθενται στους μαθητές με πέτρες και ξύλα, ενώ οι μπάτσοι ρίχνουν δακρυγόνα. Μερικοί καταφέρνουν να φύγουν, αλλά οι υπόλοιποι ξαναμπαίνουν στο Πολυτεχνείο. Συλλαμβάνονται 6 άτομα, στην γύρω περιοχή, που οδηγούνται στην Γενική Ασφάλεια, όπου ξυλοκοπούνται άγρια. Στο Πεδίο του Αρεως γίνονται συγκρούσεις νεαρών με την αστυνομία, ενώ καταλαμβάνεται και η ΑΣΟΞΕ. Στο Πολυτεχνείο, η σύγκλητος δίνει προθεσμία ως τις 7 το πρωί στους μαθητές να φύγουν αλλιώς θα δώσουν την άδεια στα ΜΑΤ να μουν μέσα. 3 ταξιδιωτάκια κι ενώ οι μαθητές έχουν αποσυρθεί στα πίσω κτίρια, μη μπορώντας να αντέξουν τα δακρυγόνα, το κτίριο της πρυτανείας παίρνει φωτιά από τα δακρυγόνα. Η κατάσταση είναι αφορητή και μετά από συνεννοήσεις έρχεται η πυροσβεστική, που παρεμποδίζεται από τα ΜΑΤ και ασφαλίτες που έχουν μπει μέσα στο Πολυτεχνείο. Αυτοί είναι που σπάζουν ότι βρούν μπροστά τους και τρομοκρατούν ακόμα και τους καθηγητές. Έναν καθηγητή, τον Δ. Ζέκο, τον συλλαμβάνουν και τον στέλνουν με χειροπέδες στην ασφάλεια, όπου τον κατηγορούν ότι πετούσε πέτρες. Το ξημέρωμα, η σύγκλητος φεύγει και στις 9 το πρωί της 25/10/91, τα ΜΑΤ, οι φασίστες κι οι παρακρατικοί μπαίνουν στο Πολυτεχνείο, μετά από 18 ολόκληρα χρόνια, όταν είχαν μπει τα τανκς της χούντας. Συλλαμβάνονται και ξυλοκοπούνται άγρια 28 μαθητές και νεαροί εργαζόμενοι, άνεργοι και φοιτητές. Μερικοί του πριν πετούσαν πέτρες στα ΜΑΤ, τώρα αποδεικνύονται ασφαλίτες και φασίστες. Η πρυτανία καίγεται ακόμα κι η τρομοκρατία των μπάτσων και των φασιστών απλώνετε σε όλη την περιοχή. Στις 26/10/91, όλοι οι συλληφθέντες οδηγούνται στον εισαγγελέα και οι μεν 6 παραπέμπονται να δικαστούν στο Αυτόφωρο στις 28/10/91, ενώ οι 28 την άλλη μέρα. Στις 27/10/91, 70 περίπου Αναρχικοί, ανταποκρινόμενοι στο κάλεσμα της Πρωτοβουλίας γιά την Ολική Αρνηση Στράτευσης, συγκεντρώνονται στα Προπύλαια την ώρα που γίνεται η μαθητική παρέλαση γιά την εθνική γιορτή της 28 Οκτώβρη. Με τρυκάκια, πανώ και συνθήματα δηλώνουν την εναντίωσή τους σε πολέμους, θεσμούς και πατρίδες. Απέναντί τους έχουν τριπλάσιους μπάτσους και όταν φεύ-

συνέχεια σελ.5

γουν 30 περίπου ασφαλίτες και φασίστες τους παίρνουν από πίσω. Δεν γίνονται επεισόδια. Οι εφημερίδες, τα ραδιόφωνα κι οι τηλεοράσεις έχουν προετοιμάσει την καταδίκη των συλληφθέντων, μιλώντας για προβοκάτορες, αλήτες, χούλιγκανς, περιθωριακούς, λούμπεν κι άλλα εμετικά. Τα κόμματα το ίδιο. Εξαίρεση αποτελούν ίσως κάποιες ομάδες και έντυπα της εξωκοινοβουλευτικής αριστεράς (ΝΑΡ κλπ). Το Πολυτεχνείο έχει κλείσει και εκδηλώσεις όπως μαθητικές συνελεύσεις για συνέχιση του αγώνα και συζητήσεις για την ελευθεριακή εκπαίδευση, από την Αυτόνομη Κίνηση για την Δημιουργία Αντισχολείου, αναβάλλονται. Ο πρύτανης του Πολυτεχνείου, αρχίζει επαφές με τα κόμματα, με πρυτάνεις άλλων σχολών και φορείς για το ζήτημα του πανεπιστημιακού αούλου και δηλώνει συνέχεια ότι η κυβέρνηση, η αστυνομία κι οι φασίστες ευθύνονται για τα επεισόδια και το κάψιμο της πρυτανίας. Η κυβέρνηση τον κατηγορεί για ολιγωρία, ενώ ακροδεξιές φυλλάδες ζητούν την κεφαλή του επί πίνακι. Τα ξημερώματα της 28/10/91, χτυπήθηκαν με μολότωφ το σουπερ-μάρκετ ΓΑΛΑΞΙΑΣ, στην οδό Μιχαλακοπούλου και τα γραφεία της Ν.Δ. Καστέλλας, στον Πειραιά. Την ευθύνη ανέλαβε η Αναρχική Ομάδα "Μιχάλης Καλταζάς". Αρχίζει η δίκη των 6. Ο ένας, ο θανάσης Χαλδούπης, πέφτει λιπόθυμος. Χρειάστηκε 3 ώρες να αντιμετωπίσει την εγκληματική αδιαφορία της προέδρου του Αυτόφωρου Ιωάννας Λούκα και του εισαγγελέα Νίκου Αθανασόπουλου, για να μεταφερθεί στο Γενικό Κρατικό. Η δίκη συνεχίζεται για τους άλλους 5, μέσα από πρωτοφανή για τα δικαστικά χρονικά ανευθυνότητα και υποκρισία. Την άλλη μέρα, 29/10/91, οι 5 κρίθηκαν ένοχοι και καταδικάστηκαν. Β. Καπνίσσης σε 8 χρόνια, οι Β. Εάνης και Ν. Γκουγκοστάμος σε 7 χρόνια και οι Ι. Παπαδημητρίου και Ει. Κουτσογιώργου σε 5 χρόνια φυλάκιση. Οδηγήθηκαν στις φυλακές Κορυδαλλού. Την ίδια μέρα άρχισε και η δίκη των 28. Το κλίμα έξω από τα δικαστήρια, όπως και την προηγούμενη μέρα, ήταν τρομοκρατικό. Οι μπάτσοι δεν επέτρεπαν σε φίλους και συμπαραστές να εισέλθουν στο δικαστήριο. Οι μάρτυρες κατηγορίας υπέπεσαν σε αντιφάσεις και ορισμένοι από τους συνηγόρους υπεράσπισης ζήτησαν την κατά αντιπαράσταση εξέταση του πρύνη μαρκάτου (που κατέθεσε σαν πολιτικός ενάγων) με τον διοικητή των ΜΑΤ που πήραν μέρος στην επιχείρηση. Το δικαστήριο απέρριψε το αίτημα και δυο συνήγοροι αποχώρησαν από την διαδικασία, καταγγέλοντας την στημένη και προκατασκευασμένη σε άλλα κέντρα. Στις 31/10/91, το δικαστήριο έβγαλε την απόφαση. Αθώωθηκαν οι Ι. Δαϊφάς, Ε. Παναγιωτίδης, Χ. Σπύλιος, Κ. Σταμουλακάτος, Δ. Αναγνωστόπουλος, Δ. Χατζηβασιλειάδης. Οι Γ. Τσαγκαράκης, Χ. Κόντος, Ε. Μπόμπολας καταδικάστηκαν σε φυλάκιση 1,5 χρόνου και αφέθηκαν ελεύθεροι, αφού η ποινή τους είχε ανασταλτικό αποτέλεσμα. Οι Η. Κιμέρης και Π. Καλατζής (που αναγνωρίστηκε από φωτογραφία του στην ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ) σε 3 χρόνια. Οι Ι. Μιραχτής και Η. Βουτέρης (δημοσιογράφος του ΕΘΝΟΥΣ που απολύθηκε) σε 2,5 χρόνια και οι Ν. Σπιτικόπουλος, Κ. Ασπιώτης, Β. Δελαπάσχος, Σ. Συγενικού (που είχε συλληφθεί και στα γεγονότα για την επίθεση Μπους), Ν. Βαρβαρινός, Η. Μακρής, Ν. Βλάσσης, Γ. Τσιγαρίδας και Α. Μύρος σε 1,5 χρόνο. Όλοι οι τελευταίοι οδηγήθηκαν στις φυλακές Κορυδαλλού. Την ώρα που έβγαίνε η απόφαση, επεισόδια απειλήθηκαν έξω από το δικαστήριο, όταν Αναρχικοί και συμπαραστές άρχισαν να συγκεντρώνονται εκεί. Την άλλη μέρα, ο προϊστάμενος της εισαγγελίας Πρωτοδικών, Δ. Δωρής, έκανε έφεση υπέρ του νόμου, ζητώντας να ξαναδικαστούν οι συλληφθέντες, επειδή οι ποινές του φάνηκαν μικρές ('). Παράλληλα ασκήθηκε και νέα δίωξη ενάντια τους για τον εμπρησμό του Πολυτεχνείου, κατηγορία σε βαθμό κακουργήματος και για διακεκριμέ-

νες φθορές μέσα σ' αυτό, κατηγορία σε βαθμό πλημμελήματος. Έτσι ανοίγει ο δρόμος για να τους επιβληθούν μεγαλύτερες ποινές. Στις 1 τα ξημερώματα, της 2/11/91, η 17η Νοέμβρη (ποιά από τις δυό;), χτύπησε με ρουκέτα ένα λεωφορείο των ΜΑΤ, στη οδό Χ. Τρικούπη, με αποτέλεσμα να σκοτωθεί ένας μπάτσος και να τραυματιστούν άλλοι 5. Από εκείνη την στιγμή όλη η αστυνομική δύναμη της πόλης βρισκόταν στους δρόμους. Νωρίς το απόγευμα της ίδιας μέρας ομάδα Αναρχικών κολούσε αφίσες και μοίραζε προκηρύξεις ενάντια στην αστυνομική βία και τρομοκρατία και υπέρ της ατοφύλαξης των καταδικασθέντων. Ομάδα Ζητάδων και ΜΑΤ, περικύκλωσαν την ομάδα στην οδό Θεμιστοκλέους, στα Εξάρχεια και συνέλαβαν 33 συντρόφους μας. Τους οδήγησαν στην γενική ασφάλεια, όπου παρέμειναν όλη την νύχτα. Την άλλη μέρα, 3/11/91, οδηγήθηκαν στην εισαγγελία, όπου μεκοί ζήτησαν προθεσμία επειδή δεν είχαν συνήγορο, αλλά δεν τους δόθηκε. Η εισαγγελέας φανή Κοντοθανάση άσκησε ενάντια τους τις κατηγορίες της παράνομης αφισοκόλλησης, της πρόκλησης φθορών, της στάσης, της διατάραξης κοινής ειρήνης, της παρακώλυσης συγκοινωνιών, της διασποράς ψευδών ειδήσεων και της αντίστασης κατά της αρχής. Τους παρέπεμψε να δικαστούν στις 4/11/91, στο Αυτόφωρο Τριμελές Πλημμελειοδικείο και κρατήθηκαν και πάλι στη γενική ασφάλεια. Οι συνήγοροί τους κατέθεσαν μνηστήρια αναφορά κατά των μπάτσων, γιατί μερικοί τόσο κατά τη σύλληψή τους, όσο και κατά την κράτησή τους κακοποιήθηκαν από τους μπάτσους. Έξω από το δικαστήριο είχαν συγκεντρωθεί 250 περίπου Αναρχικοί και άλλοι συμπαραστάτες, φωνάζοντας συνθήματα ενάντια στην αστυνομική βία και τρομοκρατία και υπέρ της απελευθέρωσης των συλληφθέντων. Την ίδια μέρα σε συνέντευξή τους στον SKY, οι Α. Ανδρεουλάκος και Β. Μιχαλολιάκος, βουλευτές της Ν.Δ., είπαν ότι θα καταθέσουν στην βουλή ερώτηση και θα ζητούν την σύσταση έφιππης αστυνομίας και άλλων κατασταλτικών μέτρων. Ο βουλευτής της Ν.Δ., Θ. Κασσίμης λέει κι αυτός τα ίδια στον ΦΛΑΣ, ενώ ο συνομιλητής του, βουλευτής του ΠΑΣΟΚ, Γ. Λιάνης, συμφωνεί. Τα μέσα μαζικής εξαχρείωσης συνεχίζουν την επίθεση ενάντια στους Αναρχικούς, αφήνοντας ανοιχτό το πεδίο της κυβέρνησης για μία γενικότερη επίθεση ενάντια τους.

Οι 33 συλληφθέντες είναι: Δημήτρης Φασόλης, Απόστολος Καλοστόπης, Νίκος Μουζακίτης, Ευστάθιος Μαρκόπουλος, Αγγελος Βαβουλιώτης, Μιχάλης Μπαξεβάνης, Σερραφείμ Κενεποζίδης, Γιώργος Κοσμάς, Γιάννης Μπαλλής, Κώστας Καραρέμας, Νίκος Γάτσος, Ηλίας Μπαντουβάς, Θεοφάνης Μίχας, Γιώργος Γεροντίδης, Κώστας Γεωργαντάκης, Χρήστος Σιέρας, Γιάννης Βασιλάς, Γιώργος Μεριζιώτης, Σωκράτης Μιχαηλίδης, Χρύσανθος Βορόλλας, Μαρία Κολύρη, Ιωάννα Κουμορίτση, Σοφία Δημακοπούλου, Δήμητρα Μέντζιου, Ευαγγελία Τζιουτζιανού, Ρουμπίνη Θεοτοκιά, Κωνσταντίνος Καλάκος, Αθηνά Βακαλοπούλου, Χριστίνα Δράκου, Μαρία Νικολαΐδου, Παναγιώτα Ρούπα, Κατερίνα Μάλλιου και Χρήστος Στρατηγόπουλος. Όλοι βασανίστηκαν άγρια στην Ασφάλεια και φέρουν εμφανέστατα σημάδια κακοποίησης. Επίσης, οι μπάτσοι είχαν γδύσει τις κοπέλες και τις είχαν στήσει στον τοίχο σε κοινή θέα. Στον 12ο όροφο, στην Αντιτρομοκρατική Υπηρεσία. Όλοι έχουν χτυπηθεί σε σημείο λιποθυμίας κι έχουν σπασμένα κόκαλα. Η Μαρία Νικολαΐδου, η οποία είναι έγκυος, χτυπήθηκε στην κοιλιά. Η εισαγγελέας φανή Κοντοθανάση αρνήθηκε να δεχτεί, την Κυριακή, τη μηνυτήρια αναφορά για τα βασανιστήρια.

Από το μεσημέρι της Τρίτης 5.11, οι 33 κρατούμενοι ξεκίνησαν απεργία πείνας, διαμαρτυρόμενοι για τις συνθήκες κράτησής τους. Στο μεταξύ, ο υπουργός δημοσίας τάξης Θ. Αναγνωστόπουλος είπε ότι θα γίνει έρευνα για να πιστοποιηθεί αν όντως έγιναν βασανιστήρια και ότι θα διωχθούν ποινικά οι αστυνομικοί που βιαιοπραγήσαν σε βάρος των κρατούμενων (Ζήσε Μάν μου, να μας τρωφάλλι. Κάπως έτσι "διώχθηκε" κι ο Μελίστας). Πρόσθεσε δε, ότι η στάση του κράτους θα σκληρύνει ενάντια στους αναρχικούς και όσους προκαλούν κάθε είδους επεισόδια.

Την Παρασκευή 25.10.91, το γνωστό χαφιέδικο κανάλι TE-LE-CITY πρόβαλε την εκπομπή TV PRESS-ΓΕΓΟΝΟΤΑ, με παρου-σιαστή τον γνωστό αρχιφασίστα Γιώργο Καλούδη, σχετικά με τα γεγονότα στο Πολυτεχνείο. Κατά τη διάρκεια της εκ-πομπής, το υποκείμενο αυτό ωρυόταν "γιατί δε χρησιμο-ποιούν τα όπλα τους τα ΜΑΤ, προκειμένου ν' αντιμετωπί-σουν αυτούς τους αληταράδες". Εφτασε, μάλιστα, στο ση-μείο να νοσταλγεί την επέμβαση των τανκς το '73(!). Κά-θε σχόλιο περιττεύει...

Την Τετάρτη 31.10, ο γνωστός ακροδεξιός πιστολέρο Ιπ-ποκράτης Σαββούρας (όνομα και πράμα!), σε συνέντευξη του σε ραδιοφωνικό σταθμό, απαιτούσε να δημιουργηθούν ένοπλες ομάδες κρούσης, αποτελούμενες από νομιμοφρονες πολίτες, για την αντιμετώπιση και την πάταξη των αναρ-χικών. ΠΡΟΣΟΧΗ! Ο ΩΜΟΣ ΦΑΣΙΣΜΟΣ ΞΑΝΑΧΤΥΠΑ ΤΗΝ ΠΟΡΤΑ ΜΑΣ!

Ένας από τους αλήτες και χαφιέδες δημοσιογράφους είναι και κάποιος Αλέκος Μάρκελος, που στο ΕΝΑ, τεύχος 4Ι,6/ΙΙ/9Ι, δημοσιεύει υποτιθέμενη συνέντευξη δύο κα-ταληψιών του Πολυτεχνείου, όπου εμφανίζονται να παρα-δέχονται ότι αυτοί μαζί με άλλους έκαψαν το κτίριο της πρυτανείας και διάφορα άλλα προβοκατόρικα, κατασ-κευασμένα και αηδιαστικά σενάρια, που βγήκαν από την νοσηρή φαντασία, την δική του και των αφεντικών του. Α-ξίος ο μισθός του.

ΣΤΙΣ 6.11.1991 ΣΥΜΠΛΗΡΩΝΟΝΤΑΙ 4 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΘΑΝΑΤΟ ΤΟΥ ΔΙΕΘΝΙΣΤΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΗ ΑΓΙ ΣΤΙΝΑ (ΣΠΥΡΟΥ ΠΡΙΦΤΗ).

ΓΡΑΜΜΑ ΣΤΟΝ ΑΝΑΡΧΙΚΟ

Προς τον στρατό

Ρε αλήτες, ρε καθάρματα, με καλείται να σας υπηρετή-σω και εγώ θα έρθω, ναί θα έρθω. Εγώ δεν θα δηλώσω αναρ-χικός. Εγώ θα το βουλώσω και θα σας αφήσω να νομίζετε πως είναι υποταγμένο αντρείκελο σαν αυτούς που θα θέλα-τε να έχετε υπό τας διαταγές σας. Δεν είμαι εγκληματίας εγώ, ούτε και αναρχικός. Είμαι κάτι καλύτερο. Είμαι ο νυ-χτερινός σας επιάλτης. Εγώ είμαι αυτός που θα σας συνο-δέψει στη κόλαση μιά ώρα αρχύτερα. Δεν είμαι εγκληματί-ας. Αλλοίμονό σας όμως αν με αναγκάσετε να γίνω. Δεν θα σκοτώσω τότε τους "παλιοτουρκαλάδες". Οχι. Θα είναι κά-ποιοι από εσάς που θα συνοδέψω στην κόλαση, το σιγανά. Ένας, δύο, τρεις, εικοσιτρείς. Δεν ξέρω πόσους από εσάς θα πάρω μαζί μου πριν με χτυπήσουν οι σφαίρες σας. Πάντως αξίζει τον κόπο. Δεν θα αφήσω μιά συμμορία από κλέφτες, εγκληματίες και ελοφόνους να μου κάνουν την ζωή ποδή-λατο. Αναθεματίζω εσάς, τους συναδέλφους σας μπάτσους, το παπαδαριό, τους μπαμπάδες σας πολιτικούς, τους φυλακές σας ψυχιάτρους ανθρωποβασανιστές, που φροντίζουν να "λο-γικέψουν" τους "τρελλούς". Αναθεματίζω την αιμοδιφή κοι-νωνία σας που στάζει αίμα. Υπάρχουν όμως και ανυπότακ-τοι πυρήνες. Να τους φοβόσαστε. Η κατάρα τους είναι μαζί σας. Περιμένουμε να μας οπλίσετε έναντι του "εχθρού". Να τρέμετε καθάρματα. Θα σας έρθει από εκεί που δεν περιμέ-νετε. Να φοβόσαστε. Είμαστε πολλοί...

Σύντροφοι, αδέρφια, δεν θα χρειαστεί να περιμένουμε πολύ και θα μας καλέσουν να πεθάνουμε σαν "ήρωες" υ-περασπιζόμενοι τα ιδανικά που αυτοί ονομάζουν έτσι, για-τί χρειάζονται ηλίθιους που να τους πιστέψουν γιά να ε-πιβιώσουν. Παρακαλώ δημοσιεύστε το κείμενό μου, μαζί με αυτό το μήνυμα. Ζήτω, ζήτω η Αναρχία.

Ανυπότακτοι Πυρήνες

Επειδή η κατάστασή μου δεν με άφισε να πάω στη δίκη θεωρώ ότι δεν θα πρέπει να μείνω απλήρωτα σχετικά με τα γεγονότα.

Στις 24/10/91 ξεκίνησε η πορεία μας από το Πολυτεχνείο και έφτασε στο Υπουργείο Παιδείας.

Κάποιοι μαθητές προσπάθησαν να συναντήσουν τον Σουφλιά αλλά αυτούς δεν τους δέχτηκε.

Όταν η αντιπροσωπεία επέστρεψε πίσω, άρχισαν να φωνάζονται συνθήμα-τα και να πετούνται αυγά στο κτίριο. Οι διαδηλωτές προχώρησαν προς το Υπουργείο και άρχισαν να σπρώχνονται με τους αστυνομικούς που φρουρού-σαν το Υπουργείο.

Ξαφνικά μια ομάδα 30-40 περίπου ατόμων, —ασφαλίτες με πολιτικά, μού-σις και μαλιά—, ξεπετάχτηκαν όλοι μαζί από κάποιο στενό, πίσω από το Υ-πουργείο με ξύλα στα χέρια.

Οι διαδηλωτές προσπάθησαν να αντιδράσουν όπως μπορούσαν, απαντώντας όπως όπως στα κτυπήματα.

Τότε έγινε χαμός. Πολλοί έτρεξαν να βοηθήσουν τα παιδιά που ήταν πε-σμένα στο δρόμο, άλλοι έτρεχαν να γλυτώσουν.

Το σύνθημα «ΜΠΑΤΣΟΙ-ΓΟΥΡΟΥΝΙΑ-ΔΟΛΟΦΟΝΟΙ», δονούσε τον αέ-ρα ενώ όλη η πορεία άρχισε να τρέχει προς το Σύνταγμα.

Λίγο πιο κάτω στην Πανεπιστημίου με συνέλαβαν γιατί πάνω στην τσάντα μου ήταν γραμμένο το σύνθημα: «Ο ΑΓΩΝΑΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΠΡΕΖΑ. ΕΙΝΑΙ ΑΓΩΝΑΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΚΡΑΤΟΣ».

Οι πεινασμένοι του Λαυρίου, οι ξεσηκωμένοι στα Χανιά και το Ηράκλειο, οι προπηλακισμένοι - εξοδωμένοι Αθηνοί, η αρρώστια της πρέζας που α-νενόχλητα πουλάνε οι έμποροι έξω απ' τα σχολεία μας, η ανέχεια, η φτώχεια που υπάρχει στα σπίτια μας, η γευτιά του Εκπαιδ. Συστήματος που τάζει δι-πλώματα και γεύτικες ελπίδες στους «καλούς μαθητές των φροντιστηρίων», η βρωμιά των «πολιτικών προσώπων» και των κάθε είδους και μεγέθους «ΚΟ-ΣΚΩΤΑΔΩΝ», οι εργάτες που κάθε τόσο βγαίνουν στους δρόμους ξεπουλη-μένοι από τα ίδια τους τα συνδικάτα, οι φυλακισμένοι που η αποκρίνωση και η βαρβαρότητα του συστήματος σίβισε στις φυλακές...

...ΟΛΟΙ ΑΥΤΟΙ

...ΚΑΤΕΒΗΚΑΝ ΜΑΖΙ ΜΑΣ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ, και μαζί τους εκφράσαμε την αντίθεσή μας και την αδιά μας στο εξουσιαστικό σύστημα που θέλει α-πονευρωμένους, χωρίς ψυχή ν' αντιδράσουν, οπαδούς, χειροκροτητές, αιώνια θύματα.

Απ' αυτή τη θέση ζητώ την ΛΕΥΤΕΡΙΑ των 5 συγκρατούμενων μου που βρίσκονται στη φυλακή Κορυδαλλού.

και καλώ

τον κόσμο που ακόμα σκέφτεται με αξιοπρέπεια και δεν έχει εξαγοραστεί — (ένα τέτοιο κομμάτι είναι και οι μαθητές)—, να αντιδράσει γιατί οι κατα-δίκες αυτές είναι το πρόβλημα για μια σειρά από «τα ίδια» σε όποιους θελήσουν να σηκώσουν κεφάλι.

Εκφράζω την αλληλεγγύη μου στους «27» του Πολυτεχνείου η δίκη των ο-ποιών ακόμα δεν έχει τελειώσει.

Θανάσης Χαλδούσης
Α' Λυκείου του 4ου ΤΕΛ ΑΘΗΝΩΝ
Ετών 17

Κρατούμενος στο
Γενικό Κρατικό Νοσοκομείο Αθηνών -
31/10/91

Υ.Γ.

Στις εφημερίδες που έγραψαν την μισή αλήθεια έχω «παι πως, ΝΑΙ, ήταν κάτι σαν επιληπτική κρίση αυτή η κρίση στα δικαστήρια, αλλά δεν είμαι επιληπτικός».

Επιληπτική κρίση με έκαναν να πάθω, τα κτυπήματα στην Κλούθα και στην Ασφάλεια, οι απερίγραπτες συνθήκες κράτησης, οι απειλές και οι εκ-βιασμοί του τύπου «στο τέλος θα πεις ότι θέλω με εμείς»...

Όλα αυτά, μαζί με την πρόσφατη εγχείριση στο κεφάλι, δημιούργησαν κρανιοεγ-κεφαλικά κάκωση με τα αποτελέσματα που φάνηκαν στο δικαστήριο.

ΕΝΤΥΠΑ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

*** ΡΗΓΜΑ στους δομικούς λίθους της εξουσίας. Από τη Ομάδα Αναρχικών "Ρήγμα" από το Μπραχάμι. Τεύχος 2. Οκτώ-βρης 1991.

*** ΜΑΥΡΟ ΡΟΔΟ. Ελευθεριακή επιθεώρηση γιά τον άνθρωπο και τον πολιτισμό. Από την Θεσσαλονίκη. Τεύχος 1. Οκτώ-βρης 1991.

*** Η ΜΑΓΙΣΣΑ ΚΑΙ Ο ΚΑΒΑ-ΔΑΡΗΣ. Αντιεξουσιαστικό φαν-ζίν από το Ευλόκαστρο Κο-ρινθίας. Τεύχος 2. Οκτώβρης 1991.

*** ΑΝΟΙΧΤΗ ΠΟΛΗ, τεύχος 27
Νοέμβριος 1991.

Οι φήμες, που σύμφωνα με ισχυρές ενδείξεις χαλκεύονται στο αρχηγείο της CIA και διοχετεύονται από το CNN και τα άλλα δυτικά πρακτορεία ειδήσεων-θέλουν τους Κούρδους και τους Ιρακινούς εχθρούς και, μάλιστα, τους πρώτους καταπιεζόμενους και τους δεύτερους καταπιεστές, έχουν ενταθεί τις τελευταίες μέρες. Στις 8/10/91, ανακοινώθηκε, ότι 60 Ιρακινοί που είχαν πιαστεί αιχμάλωτοι από αντάρτες της Πατριωτικής Ένωσης του Κουρδιστάν (ακροδεξιός οργανισμός), εκτελέστηκαν. Πολιτικός εκπρόσωπος της Π.Ε.Κ. έσπευσε να διαψεύσει την είδηση. Τρεις μέρες αργότερα, στις 11/10/91, η τουρκική αεροπορία εξαπέλυσε άγριο βομβαρδισμό εναντίον κουρδικών χωριών στο βόρειο Ιράκ, σκοτώνοντας δεκάδες αμάχους. Οι Αμερικανοί κι οι Δυτικοευρωπαίοι σύμμαχοί τους, που πριν μερικούς μήνες έχυαν καυτά δάκρυα για "την γενοκτονία σε βάρος των Κούρδων από τους Ιρακινούς", στην περίπτωση αυτή, έκαναν την πάγια. Η κυβέρνηση του Ιράκ και οι πολιτικές και ανταρτικές οργανώσεις των Κούρδων προέβησαν σε έντονα διαβήματα και απείλησαν τη Τουρκία με αντίποινα.

Ισραηλινά πολεμικά αεροπλάνα παραβίασαν επί μισή ώρα τον εναέριο χώρο του Ιράκ, στις 4/10/91. Οι ισραηλινές παραβιάσεις, που άρχισαν μετά την λήξη του πολέμου του Κόλπου, δείχνουν ότι αυτή η "λήξη"κάθε άλλο παρά σίγουρη είναι. Άλλωστε ο αρχιδοιοφόρος Μπους έχει επανειλημμένα διακηρύξει ότι δεν θα ησυχάσει, όσο έστω και ένας Ιρακινός εξακολουθεί να μένει ζωντανός.

Συνδιάσκεψη αραβικής αλληλεγγύης έγινε στις 10/10/91, στη Βαγδάτη, με την

συμμετοχή 800 αντιπροσώπων από την Υεμένη, την Ιορδανία κι από τις αραβικές χώρες της βόρειας Αφρικής. Η συνδιάσκεψη εξέφρασε τις έντονες ανησυχίες της για τη συνεχή εντεινόμενη ανάμιξη των ΗΠΑ στα εσωτερικά των αραβικών χωρών και για τη "νέα τάξη πραγμάτων" που επιβάλλεται στην Μέση Ανατολή.

Στις 9/10/91, η Ιορδανική αστυνομία διέλυσε βίαια χιλιάδες άτομα που διαδήλωναν, στο Αμμάν, ενάντια στα αμερικάνικα σχέδια "ειρήνευσης" της περιοχής. Τα φύλλα δύο αντιπολιτευόμενων εβδομαδιαίων εφημερίδων κατασχέθηκαν. Την άλλη μέρα ανακοινώθηκε ότι 18 μουσουλμάνοι "φονταμενταλιστές" παραπέμπονται σε δίκη, κατηγορούμενοι ότι συνωμοτούσαν για να ανατρέψουν την μοναρχία και να ιδρύσουν ισλαμικό κράτος, με παράνομα και "τρομοκρατικά" μέσα.

Μέλη κυπριακών οικολογικών ομάδων και της GREEN PEACE έχουν κατασκοπώσει σε πεδίο βολής των αγγλικών στρατευμάτων που εξακολουθούν να έχουν βάσεις στο νησί. Σκοπός των οικολόγων είναι η μεταίωση των ασκήσεων των Αγγλων που απειλούν να μετατρέψουν τις ωραιότερες περιοχές του νησιού σε ερήμους.

Για μία φορά ακόμα, στις 8/10/91, η ισραηλινή κυβέρνηση απαγόρευσε στους Παλαιστίνιους των κατεχομένων την είσοδο στην Ιερουσαλήμ, με την ευκαιρία της συμπλήρωσης ενός χρόνου από την δολοφονία 18 Παλαιστίνιων, στο Όρος του Τεμένους, από φανατικούς σιωνιστές. Η αστυνομία είχε αποκλείσει κάθε πρόσβαση στους Παλαιστίνιους, προκαλώντας έτσι ακόμα μεγαλύτερο μίσος. Στις 10/10/91, ισραηλινός αξιωματικός, που είχε δολοφονήσει 10χρονο Παλαιστίνιο και τραυματίσει άλλον έναν σοβαρά, τιμωρήθηκε με "απομάκρυνση από την διοικητική θέση που κατείχε". Στις 11/10/91, ένας

Παλαιστίνιος, οδηγώντας ένα κλεμμένο φορτηγό, έπεσε με ταχύτητα πάνω σε στάση λεωφορείου, με αποτέλεσμα να σκοτωθούν 2 και να τραυματιστούν 11 Ισραηλινοί στρατιώτες που περίμεναν το λεωφορείο. Ο Παλαιστίνιος, που πιάστηκε αμέσως, πρόλαβε να φωνάξει ότι η ενέργειά του αποτελούσε μία απάντηση στην περσινή σφαγή του Όρους του Τεμένους. Στις 14/10/91, Ισραηλινοί στρατιώτες κατεδάφισαν τα σπίτια τριών Παλαιστίνιων, που τους υποπτεύονταν ότι είχαν χτυπήσει Εβραίους.

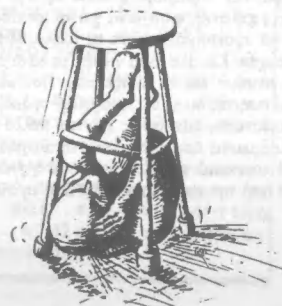
Παρά την επέμβαση της αστυνομίας, στις 9/10/91, οι φανατικοί Εβραίοι άποικοι που είχαν καταλάβει 8 σπίτια στον Αραβικό τομέα της Ανατολικής Ιερουσαλήμ, εξακολουθούν να τα κατέχουν, χάρη στην επέμβαση 4 βουλευτών του ακροδεξιού κόμματος Λικούντ και του σιωνιστή, αναπληρωτή υπουργού επιστημών, Γκουύλα Κοέν. Την ίδια μέρα ο σύμβουλος του πρωθυπουργού Γιτζάκ Σαμίρ, για θέματα άμυνας, Μπεν Ααρών, παραδέχτηκε ότι, στις 4/10/91, τα ισραηλινά F-15 παραβίασαν τον εναέριο χώρο του Ιράκ, δήλωσε, όμως, ότι η επιχείρηση ήταν "απαιτήτηση για την ασφάλεια του Ισραήλ". Στις 10/10/91, ο γενικός εισαγγελέας του Ισραήλ αποφάσισε να αναστείλει την έξωση των Σιωνιστών που είχαν καταλάβει τα σπίτια Αράβων στην Ανατολική Ιερουσαλήμ, "μέχρι το τέλος της επόμενης επίσκεψης του υπουργού εσωτερικών των ΗΠΑ, Τζαίμς Μπέικερ, στο Ισραήλ". Την ίδια μέρα, ο Ισραηλινός υπουργός οικισμού (δηλαδή ο υπεύθυνος για την εγκατάσταση σιωνιστών εποίκων στην κατεχόμενη Παλαιστίνη) φασίστας Αριέλ Σαρόν, ανακοίνωσε ότι θα είναι υποψήφιος πρωθυπουργός στις εκλογές του 1992. Την ίδια, τέλος, μέρα, άνοιξαν τα γραφεία της πρώτης διπλωματικής αντιπροσωπίας του Ισραήλ στο Βερολίνο της Γερμανίας. Το γεγονός χαρακτηρίστηκε σαν "θε

μέλιος λίθος" στην ανάπτυξη των Γερμανο-Ισραηλινών σχέσεων. Στο μεταξύ, από τις 8/10/91, έχει αρχίσει η μαζική απέλαση 2000 Λιβανέζων λαθρομεταναστών από το Ισραήλ.

Στις 10/10/91, άρχισε η αποχώρηση των τελευταίων "συμμαχικών" μονάδων που, μετά τον πόλεμο του Κόλπου είχαν σταλεί στην Νότια Τουρκία για να "προστατέψουν" τους Κούρδους πρόσφυγες από το Ιράκ, εγκαταλείποντας έτσι τους Κούρδους της Τουρκίας στο έλεος των στρατοχωροφυλάκων του Οζάλ.

Στις 14/10/91, η Τουρκία ανακοίνωσε ότι θα σταματήσει τους βομβαρδισμούς κουρδικών χωριών στο έδαφος του βόρειου Ιράκ, που είχαν αρχίσει στις 11/10/91. Απαντώντας στην επίσημη διαμαρτυρία της Γερμανίας, γι' αυτούς τους βομβαρδισμούς, η τουρκική κυβέρνηση, δήλωσε πως εκπλησσεται για την στάση της συμμαχικής αυτής χώρας, αλλά πιστεύει πως η γερμανική διαμαρτυρία ήταν προϋπόθεση παραπληροφόρησης. Έτσι, οι γερμανικές αρχές "την λεκαναν γαργάρα" και συνέχισαν το προσφιλές τους κυνήγι των Κούρδων προσφύγων...

Το ρήγμα που έχει δημιουργηθεί στις τάξεις του Σουδανικού Λαϊκού Απελευθερωτικού Στρατού εξελίσσεται σε μίσος, προς μεγάλη χαρά της κυβέρνησης του Σουδάν. Στις 8/10/91, μονάδες πιστές στον ηγέτη του ΣΑΑΣ, Τζών Γκαράνγκ (δεξιών και αμερικανόφιλων τάσεων) συγκρούστηκαν με μονάδες του αριστερού Λαμ Ακόλ. Πάντως, μέχρι στιγμής, οι αριστεροί του ΣΑΑΣ φαίνονται να επικρατούν.

ΔΗΛΩΣΗ ΑΡΝΗΣΗΣ ΣΤΡΑΤΕΥΣΗΣ

ΑΡΝΟΥΜΑΙ να υπηρετήσω τη στρατιωτική θητεία, γιατί διατηρώ ακέραιο, το δικαίωμά μου να αντιστέκομαι στην κρατική βία σ' όλες τις μορφές, στην κρατική καταστολή σ' όλες τις εκφράσεις, στην κρατική αυθαιρεσία σ' όλες τις επιλογές.

ΑΡΝΟΥΜΑΙ τους καταναγκασμούς, τους εξομοιωτές συνειδήσεων, τους δολοφονούς ιδεών ελπίδων οραμάτων. Αγνίζομαι για την κοινωνική εξέγερση, τη ρήξη μ' οποιοδήποτε κατεστημένο (πολιτικό, οικονομικό, πολιτισμικό).

Δεν δένομαι στο άρμα κάποιας μεγαλόσημας ιδέας, είτε αυτή λέγεται «δρυσκεία», «έδνος», «πατρίδα».

Συσπειρώνομαι μόνο, γύρω από τις κοινωνικές δυνάμεις, που επιδιώκουν τις θεσμικές αμφισβητήσεις, που εναντιώνονται στο κράτος, στα αρχέτυπα, και στα στερεότυπά του.

Δεν συμμετέχω σε διαδικασίες που αποτελούν τροχοπέδη για τις κοινωνικές εξελίξεις, που προσπαθούν να ποδηγετήσουν συνειδήσεις, που προβάλλουν πρότυπα σωβινιστικά και εθνικιστικά.

Συστρατεύομαι μόνο με τις δυνάμεις της ανθρώπινης αλληλεγγύης, οι οποίες, σαν τελικό στόχο έχουν την αυτοδιεύθυνση, —ανπερραρχική και ανεπιχειρησιαστική ταυτόχρονα—, σ' όλους τους τομείς της κοινωνικής ζωής, —της παιδείας, της εργασίας, του πολιτισμού—.

Σήμερα που όλες οι υποτιθέμενες κοινωνικές δυνάμεις (συνδικαλισμός, κινήματα φοιτητικά) έχουν χρεωκοπήσει στη συνείδηση του λαού. Σήμερα που αρχίζουν ν' ωριμάζουν οι συνθήκες αντίστασης, σήμερα που οι προϋποθέσεις για αντίδραση, επιθετική, αδιάλλακτη, ριζοσπαστική εμφανίζονται και πάλι, απορρίπτω θεωρίες που εκπορεύονται από στρατιωτικά γραφεία, ότι δήθεν «η ιστορία τελείωσε» και θεωρώ ότι οι ιδέες για «νέα τάξη πραγμάτων», την κοινή συνείδηση για κοινωνική δικαιοσύνη, για ελευθερία, για ισότητα, τουλάχιστον την προκαλούν.

Τη δέληση για παγκόσμια ειρήνη, για αταξική κοινωνία τουλάχιστον την εκδιάζουν.

Η στάση μου αυτή δεν έχει καμιά σχέση με μεταφυσικές ανησυχίες, δρυσκευτικές αποκλίσεις. Την εξεγερσή μου δεν την παζαρεύω μ' εναλλακτικές θητείες, εμπλεκόμενες στον νόμο της προσφοράς και της ζήτησης, γιατί αυτές υπαγορεύονται από την μεταμοντέρνα άποψη της κρατικής οργάνωσης.

Αφαιρώντας τις μευδαιοθήσεις, αγνώντας την μερικότητα του αντιδραστικού λέγειν, μ' ενδιαφέρει η ουσία. χωρίς ν' ασχολούμαι με τα ρεφορμιστικά υποκατάστατά της, με τα άλλοθι που σκοπό έχουν να κάμψουν την ολότητα του επαναστατικού λόγου.

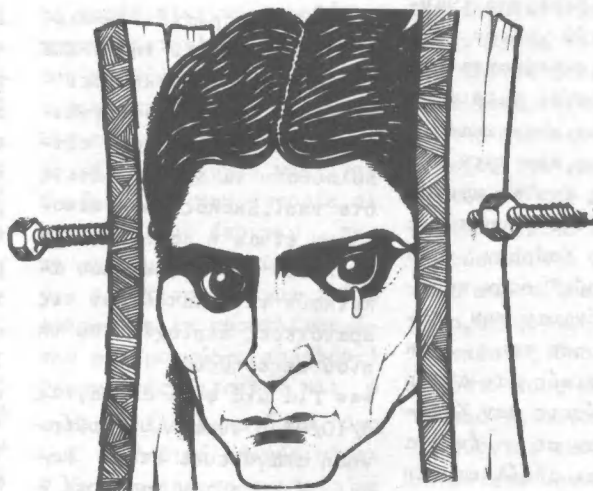
Ξεπερνώντας τεχνητά διλλήματα «βίας» ή «μη βίας», αντιστέκομαι στη βία της καταπίεσης σωματικής και πνευματικής, στη βία της αμάδειας, στη βία της κοινωνικής αφασίας, στη βία της εργασιακής δουλείας, στη βία των συνόρων, και καταγγέλλω τη βία του κράτους και των παραφυάδων του.

Μισώ όλους τους φρουρούς.

Μισώ όλους τους στρατούς.

Γιατί γίνονται όπλα και με δολοφονούν, αλυσίδες και με σκλαβώνουν, φυλακές που τις κατοικώ.

ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΑΡΑΛΗΣ

ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ ΓΙΑΤΙ;

Συνειδητοποιώντας ότι το Πολυνομοσχέδιο είναι απλώς τα τελευταία σοβαντίσματα στο οικοδόμημα της Εκπαίδευσης, αναζητούμε όχι μόνο την απόρριψη του πολυνομοσχεδίου, αλλά και το γκρέμισμα ολόκληρου του οικοδομήματος. Ενός οικοδομήματος που σκοπός του δεν είναι η μόρφωση αλλά η πειθαρχία. Συνεχίζοντας το έργο που άρχισε η οικογένεια και τελειώνει ο στρατός προσπαθεί να παράγει άτομα με συγκεκριμένες αξίες, τρόπο ζωής και όνειρα, και περιορισμένο πεδίο δράσης. Μέσα από ανταρχικούς θεσμούς, κτίρια που ήταν παλιές φυλακές, φτιαγμένα για να ισοπεδώνουν το άτομο και ωράρια που ρυθμίζουν τη ζωή μας μα προετοιμάζουν για τη «ζωή». Μια ζωή (γάμος ταμίζερη, γεμάτη τζιζ... «Αιτ και προσοχή». Και όλα αυτά γιατί; Για τα συμπεριφέροντα μιας άρχουσας τάξης που ζει και τρέφεται από το αίμα και τα όνειρα μας. Που μέσα από την ιεραρχία στο σχολείο εξασφαλίζει τη διαίτη της δικής της ιεραρχίας, τη δική της ιδεολογία του «ζήσε εσύ και άσε τους άλλους να πεθάνουν» και όποιος έχει πιο πολλά αγαθά είναι και πιο ευτυχημένος.

Εσάς αυτά σας φαίνονται φρεσιολογικά; Αν ναι, αυτό θα πει ότι το σχολείο έχει πετύχει καλά το σκοπό του. που δεν είναι η γνώση αλλά η άγνοια, μια και η γνώση έρχεται μόνο μέσα από την εμπειρία και όχι από τη σειρά μετάδοση πληροφοριών.

Διακήρυξη Αρχών της Αυτόνομης Κίνησης για το Αντισχολείο

1. Δεν έχουμε καμιά σχέση με το επίσημο ή ανεπίσημο κύκλωμα της εκπαίδευσης. Το όνομά μας προσδιορίζει μόνο αυτό που δεν θέλουμε να πράξουμε ή να είμαστε.
2. Το αντι-σχολείο δεν εντοπίζεται απαραίτητα σε κάποιο χώρο, αλλά είναι μάλλον μια διαδικασία, ένα «κοινωνικό πείραμα» που αποσκοπεί στην τελική διάλυση της εκπαιδευτικής διαδικασίας μέσα στην κοινωνία.
3. Ο δρόμος που επιλέξαμε δεν είναι αυτοσκοπός, αλλά μέσο για την ολική απελευθέρωση των θεωρητικών και πρακτικών δυνάμεων που περιέχονται στην ιδέα μιας αυτόνομης κοινωνίας. Είμαστε γι' αυτό αποφασισμένοι να συμπεράζουμε με άλλες δυνάμεις στην κατεύθυνση μιας πολιτισμικής επανάστασης.
4. Θέλουμε να πιστεύουμε σε μια γνώση που πηγάζει από την επικοινωνία και τις διαπροσωπικές σχέσεις και που αναζητά την έκφραση του στο πεδίο της κοινωνικής πρακτικής.
5. Απαργέλλουμε δημόσια αυτή την προειδοποίηση ενώπιον της κοινωνίας του διαχωρισμού και της κυριαρχίας: Οι φθαρμένες αξίες της δεν μπορούν να παραπλανήσουν κανένα μας. Στην αδιέξοδη μαγία του εκσυγχρονισμού, της προτροπής για εργασία, αντιτάσσουμε τη δύναμη του παιγνιδιού και της ολόπλευρης απόλαυσης, τον πλούτο της βιωμένης εμπειρίας.

Συζήτηση στο Πολυτεχνείο στις 26-10-91 (Αίθουσα Γκίνιν) ώρα 5 το απόγευμα, με θέμα: ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ ΓΙΑ ΜΙΑ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΗ ΠΑΙΔΕΙΑ

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ ΑΠΟΣΧΟΛΕΙΟΠΟΙΗΣΗΣ